

LBRIS

We know
books

Eugen Lepădatu

Teoria Programelor

Constanța

2025

Cuprins

TEORIA PROGRAMELOR	9
<i>Ce este Teoria Programelor</i>	11
<i>Despre ce programe vorbim?</i>	14
<i>De ce Teoria Programelor?</i>	18
COMPLEXITATEA SISTEMULUI VIEȚII	25
<i>Complexitatea corpului uman, văzută prin prisma numerelor</i>	27
<i>Cum apare un organism complex din 2 celule specializate, ovul și spermatozoid?</i>	30
<i>Metamorfoza fluturilor</i>	34
<i>Creaționism versus Evoluționism</i>	37
<i>Programele de creștere de la nivelul de sămânță la nivelul de individ funcțional</i>	38
<i>De ce nu pot exista ființe vii fără un Sistem al Vieții care să le gestioneze?</i>	42
<i>Unde se situează virusurile?</i>	43
DESPRE EVOLUȚIE	45
<i>Lamarck, Darwin și Teoria Programelor</i>	47

<i>Comparația principiilor lui Lamarck și Darwin cu principiile Teoriei Programelor</i>	48
<i>Cum ar funcționa un Sistem al Vieții?</i>	50
<i>Cum evoluează și cum degenerază un individ</i>	52
<i>De ce este musai să murim?</i>	55
<i>Cum păcălesc oamenii Sistemul Vieții</i>	56
<i>De ce este absolut necesar un Sistem Karmic pentru echilibrarea Sistemului Vieții?</i>	57
TIPURI DE PROGRAME LA NIVELUL SISTEMULUI VIEȚII	61
<i>Programele de comunicație ale organismelor vii cu Sistemul Vieții</i>	63
<i>Programele de căutare ale sâmburilor vieții în univers</i>	65
<i>Programele de creștere ale sâmburilor vieții și dezvoltarea lor în ecosisteme complexe</i>	66
<i>Accesul indivizilor speciilor la Sistemul Vieții</i>	67
<i>Programele care schimbă seturile de date între indivizi și Sistemul Vieții</i>	69

<i>Rolul sistemului nervos în comunicarea cu Sistemul Vieții</i>	71
<i>Programele de reproducere ale speciilor generate de Sistemul Vieții</i>	75
<i>Programele de creare ale unor noi specii</i>	76
<i>Programele de evoluție ale speciilor</i>	78
TIPURI DE PROGRAME LA NIVEL DE INDIVID	81
<i>Programele cuantice</i>	83
<i>Ce este ADN-ul și modul în care este utilizat de corpul uman</i>	87
<i>Când se formează ADN-ul unui nou individ?</i>	89
<i>Există o legătură între setarea ADN-ului uman și sistemul nostru solar?</i>	91
<i>Programele de funcționare ale organelor fiecărui individ</i>	92
<i>Programarea și reprogramarea organelor</i>	100
<i>Reprogramarea celulelor</i>	102
<i>Platforme integrate de management ale organelor indivizilor</i>	105

<i>Sincronizarea platformelor de management ale organelor cu programele creierului</i>	108
<i>Programele de guvernare ale individului bazate pe platformele de management ale organelor lui</i>	111
DESPRE GÂNDURI	115
<i>Ce sunt gândurile?</i>	117
<i>Cum am putea utiliza tehnologia actuală pentru a genera gânduri?</i>	122
<i>Programele de conectare dintre gânduri și sistemele de organe</i>	125
<i>Programele de management ale gândurilor</i>	129
<i>Programele de generare a gândurilor în diverse zone ale creierului</i>	133
<i>Corelarea programelor regiunilor creierului cu memoria de scurtă și de lungă durată</i>	138
<i>Programele de corelare automată dintre Sistemul Karmic și programele de generare a gândurilor</i>	143
<i>Programele de balansare dinamică ale Sistemului Karmic și religiile</i>	147

SISTEMELE DE SCORING	153
<i>Programele de scoring multicriteriale</i>	155
<i>Sistemele de Scoring pe baza cărora ia decizii Sistemul Vieții</i>	156
<i>Programele care corelează la nivel de specie</i>	158
<i>Sistemele de Scoring cu designul viitor al indivizilor</i>	
<i>Utilizarea Sistemelor de Scoring pentru evaluarea amintirilor și a gândurilor fiecărui individ</i>	161
DESPRE NOI	165
<i>Ce este stresul?</i>	167
<i>Despre Liberul Arbitru</i>	170
<i>Există Soartă?</i>	172
<i>Cum de visăm cu mult timp înainte lucruri care se vor întâmpla în viitor?</i>	173
TEORIA PROGRAMELOR ȘI UNIVERSUL	175
<i>Teoria Programelor și Ecuția lui Dumnezeu</i>	177
<i>Teoria Programelor și Universul</i>	179
<i>Dar dacă la început a fost Programul?</i>	180
<i>Teoria Programelor și Timpul Universului</i>	186

CÂȚIVA PAȘI ÎN LUMEA PROGRAMELOR	191
<i>Teoria Grafurilor</i>	193
<i>Cum utilizează Facebook Teoria Grafurilor</i>	194
<i>Teoria Grafurilor și Sistemul Vieții</i>	197
<i>Teoria Grafurilor și Sistemul Karmic</i>	200
<i>Aplicarea Teoriei Grafurilor pentru Sistemul Karmic și a Sistemelor de Scoring multicriteriale</i>	
<i>Aparatul matematic și codul de programare PHP, ale Teoriei Grafurilor aplicate Sistemului Karmic, care utilizează Sisteme de Scoring multicriteriale</i>	209
<i>Aparatul matematic și codul de programare PHP care descriu funcționarea hipotalamusului și a subsistemelor pe care le guvernează, precum hipofiza, tiroida, suprarenalele, reglarea temperaturii corpului, senzația de foame, sistemul nervos simpatic și parasimpatic</i>	215
DESPRE MINE	229
<i>Cum mi-a venit ideea să scriu această carte</i>	231
<i>Ar putea omenirea să creeze un Univers?</i>	234
DREPTURI DE AUTOR	239

Teoria Programelor

Ce este Teoria Programelor

Teoria Programelor enunță faptul că tot ce ne înconjoară, ce gândim, ce decidem, chiar și ce simțim este rezultatul unor programe de dimensiuni gigantice care acționează în baza unor algoritmi foarte complecși, capabili să genereze decizii și acțiuni atât la nivelul sistemului care gestionează viața în univers, cât și la nivelul fiecărui individ în parte.

Modul de organizare al informațiilor atât la nivelul sistemului care gestionează viața în univers, pe care îl vom numi în continuare Sistemul Vieții, cât și la nivel de planetă, de specie sau individ ne duce cu gândul la o arhitectură de date uriașă, foarte complexă, multi-platformă, structurată în așa fel încât să poată genera și gestiona în medii diverse populații de indivizi care se pot reproduce singuri și care pot evolua împreună.

Teoria Programelor dorește a fi prima descriere tehnică a sistemului multi-platformă care întreține viața în Univers, dorind să atragă atenția asupra mai multor lucruri familiare, de care auzim în fiecare zi, dar pe care nu ni le putem explica pe deplin, lucruri care, privite din alte unghiuri, ne pot ajuta să înțelegem mai bine modul în care este organizată viața în Univers.

Teoria Programelor este totodată un punct de vedere ingineresc asupra Sistemului Vieții care, trebuie să spunem, funcționează impecabil, având în vedere faptul că, în fiecare

moment, trilioane de indivizi de diferite specii se nasc, evoluează, degenerază și apoi mor, într-un mod cât se poate de organizat. Acest proces nu este întâmplător, se face sistematic, este optimizat permanent, fiind modalitatea prin care evoluează speciile.

Având în vedere dimensiunea gigantică a sistemului și faptul că funcționează cât se poate de bine, putem presupune fără să greșim că avem de-a face cu un Sistem al Vieții gestionat. Un sistem gestionat este un sistem monitorizat, întreținut și controlat. Dacă ținem cont că numai pe Terra există miliarde de indivizi (plante, animale, insecte etc.), alături de care putem lua în calcul și indivizii care trăiesc pe alte planete din Univers, care ar putea găzdui viață, cifrele cresc exponențial. Un sistem de o asemenea magnitudine și diversitate nu poate fi creat și nu poate rămâne stabil pentru mult timp fără multiple mecanisme active de management.

Gestionarea indivizilor speciilor și a Sistemului Vieții este făcută, cu siguranță, de seturi de programe specializate. În această carte, Teoria Programelor, vom încerca să le identificăm pe cât posibil și să explicăm cum funcționează unele dintre ele.

Un alt obiectiv al acestei cărți este punerea științelor medicale în contextul potrivit. Considerăm că medicina poate avansa mult mai repede în condițiile în care reproducerea și funcționarea organismului uman sunt privite din perspectiva Teoriei Programelor. Și anume, trebuie să avem în vedere că fiecare individ al fiecărei specii

funcționează cu ajutorul a trilioane de programe atât la nivelul individului, cât și la nivelul Sistemului Vieții, fiind conectat permanent cu acesta atât timp cât este în viață.

Veți constata citind cartea că Teoria Programelor nu contrazice niciuna dintre științele actuale. Mai mult decât atât, adăugând o perspectivă nouă existenței ființelor vii, explică sau ajută la elucidarea unor seturi de aspecte care au fost pur și simplu trecute cu vederea până acum.

Teoria Programelor nu intră în contradicție nici cu religiile, nici cu astrologia, nici cu Reiki, Yoga, Radiestezia sau practicile șamanilor. Dimpotrivă, Teoria Programelor consideră că fiecare disciplină dezvoltată de om trebuie să își aibă locul și rolul în înțelegerea globală a lucrurilor. Nu poți să spui că o disciplină sau alta nu există sau nu sunt utile, sau nu sunt științifice, atâta timp cât ele există de milenii și sunt utile unor grupuri mari de oameni.

Nu cumva știința așa cum o știm astăzi este foarte limitată și nu cuprinde rolurile celorlalte discipline pentru că nu le înțelege cu adevărat? În mod evident, răspunsul este da!

Teoria Programelor, prin elementele pe care le propune, oferă o perspectivă nouă pentru toate seturile de expertize enumerate mai sus, reușind să armonizeze într-un mod foarte ingenios înțelegerea despre toate cunoștințele omenirii.

Despre ce programe vorbim?

Lumea în care trăim este pusă în mișcare de programe care se derulează permanent, într-un mod integrat, la toate nivelurile din Univers (particula, corp ceresc, celula, ființa vie). Aceste programe rulează în medii virtuale necunoscute nouă, asemenea programelor pentru calculatoare din zilele noastre. Modul în care sunt implementate în natură, pentru a genera și gestiona fiecare element care compune acest Univers, diferă însă.

Să luăm un exemplu simplu: să spunem că un om care se află pe marginea unui lac aruncă o piatră care ricoșează de pe luciul apei și apoi lovește o pasăre care, întâmplător, zbură deasupra lacului. Pentru a descrie toată această acțiune plecăm de la programele care generează procesele cognitive ale persoanei care aruncă piatra, respectiv de la decizia luată cu ajutorul cortexului frontal de a arunca piatra; ajungem la programele organismului care antrenează corpul să dezvolte mișcarea care poate imprima viteză pietrei, urmărind mișcarea pietrei în aer și cum ricoșează, ținând cont de legile mecanicii și gravitației. În continuare, piatra lovește pasărea și ajungem din nou la programele care determină procesele cognitive și defensive ale păsării care reacționează la lovitură.

Trebuie să subliniem că deplasarea pietrei în aer se desfășoară conform programelor care definesc legile

mecanicii. Putem spune fără să greșim că legile mecanicii reprezintă un abstract al programelor care guvernează mișcarea materiei în spațiu. Rezultatul acestor programe, respectiv traiectoria pietrei în cazul nostru, reprezintă manifestarea regulilor pe care le cuprind pentru diferite cazuri particulare, cum este și cel prezentat mai sus.

Putem observa simplu un continuum de programe care funcționează sincron și integrat în Univers. Programele se derulează de la nivelul Universului până la nivel subatomic. Aceste programe definesc Universul în detaliu. O parte din programe se scriu și se rescriu în mod automat, fiind guvernate de alte programe care se află la un nivel superior și care fac același lucru la rândul lor.

Aceste programe integrate, indiferent de natura lor, generează și guvernează tot ce percepem noi ca fiind lumea care ne înconjoară. Vorbim de programe de funcționare a creierului, programe de funcționare a organelor, programe de reproducere, programe de optimizare a biotopurilor, programe de relaționare între indivizi, programe de conectare la Sistemul Vieții, programele de funcționare ale Sistemului Vieții, programele care determină legile mecanicii sau ale mecanicii cuantice. Prin urmare, există tot felul de programe îmbricate care realizează tot felul de funcții pentru celule, pentru țesuturi, pentru indivizi, pentru specii, pentru ecosisteme, pentru planete, pentru sisteme solare, pentru galaxii și chiar pentru Univers.

Toate aceste programe au sens dacă există o axă a timpului de-a lungul căreia să se desfășoare secvențial. Dacă am putea cunoaște toate aceste programe în detaliu, dacă am ști modul în care sunt generate și dacă am avea capacitatea să intervenim, am putea influența fundamental modul în care se petrec lucrurile într-un univers.

Sunt mai multe teorii referitoare la modul în care evoluează sistemele de la simplu la complex sau la modul în care se combină mai multe sisteme simple în sisteme complexe. Acest lucru se poate face în câteva feluri. Fie există un master plan și toate sistemele simple se combină în mod automat conform acestui master plan, fie sistemele simple sunt dezvoltate de unul sau mai multe programe externe în sisteme complexe, fie sistemele simple au „conectori” care știu să combine sistemele simple în sisteme complexe, dar, în această ultimă variantă, fără un master plan sau un program de creștere, pot avea un succes limitat.

Conform Teoriei Programelor, în Univers, sistemele simple ajung sisteme complexe utilizând toate posibilitățile de dezvoltare de mai sus, având însă un scop bine definit într-un master plan laborios conceput. Unul din scopurile acestor programe poate fi obținerea de forme de viață inteligente în diverse condiții de mediu.

Pentru a putea fi efective și pentru a genera interacțiuni, programele trebuie să adreseze toate elementele care ne înconjoară la nivel de particulă. Particulele, la rândul lor, trebuie să aibă mecanisme care să permită programarea lor

sau cel puțin posibilitatea de a le seta. Particulele complexe sunt constituite din particule simple programate să se combine într-un anumit mod. Particulele complexe dau naștere unor structuri și mai complicate controlate de programe mai laborioase și tot așa.

Pentru a ilustra importanța existenței elementelor programabile în vederea manipulării unor sisteme complexe, vom urmări un exemplu simplu. Vom compara un automobil din 1965, care nu are niciun fel de electronică, cu un automobil electric din anul 2025, care are multiple calculatoare atât pentru funcționarea motorului, cât și pentru navigație. Una dintre deosebirile esențiale între cele două automobile este că mașina electrică din 2025 o putem controla prin software din exterior, fără să o atingem, pe când mașina din 1965 nu o putem controla din exterior în niciun fel. Mai mult, cu ajutorul programelor cu care sunt dotate mașinile electrice, putem controla toate parcurile de mașini electrice, după diverse criterii. De exemplu, din punct de vedere al traficului (să nu circule în anumite zone sau să nu meargă pe contrasens), din punct de vedere al securității (să pornească numai când o anumită persoană este la volan) etc.

La fel și în cazul particulelor, dacă dorim să generăm un Univers în mod programat, ar trebui ca particulele care îl compun să fie programabile pentru a le putea controla din exterior printr-un program, iar apoi să le compunem prin intermediul altor programe în structuri mai mari, care, la

rândul lor, să fie controlate de alte programe superioare din punct de vedere ierarhic și tot așa până la realizarea unui întreg univers.

De ce Teoria Programelor?

Am scris Teoria Programelor pentru a oferi o altă perspectivă tuturor științelor, în sensul interpretării fenomenelor care ne înconjoară ca programe care pot rula după diverse reguli, care pot evolua permanent, care se pot interconecta într-un mod inteligent, programe care, la rândul lor, sunt gestionate de alte programe. Frumusețea este că programele, prin natura lor (au date de intrare, o modalitate de prelucrare a datelor și date de ieșire), fac acest lucru posibil, deoarece pot fi integrate în sisteme mai simple sau mai complexe, chiar dacă tratează procese complet diferite. Folosind teoriile clasice, conceptual, este greu, dacă nu imposibil, să asociezi lucruri diferite, de genul legile mecanicii cu gândurile unor indivizi ai unor specii. Ca programe, am văzut că se pot interconecta, pentru că, în fapt, toate aceste programe care guvernează lucrurile din jurul nostru lucrează împreună.

Cum sunt generate aceste programe de alte programe? În 1802, Lamarck scria că funcția creează organul și că organele care nu sunt folosite, în timp, sunt dezactivate. Acest lucru

este mai ușor de înțeles dacă ne gândim, de exemplu, la evoluția dinților sau a ochilor animalelor în funcție de tipul hranei și a mediului în care trăiesc. Carnivorele au un alt tip de dentiție și digestie comparativ cu erbivorele, determinat de natura hranei; peștii de pe fundul oceanelor sunt mai mult orbi pentru că trăiesc în întuneric. Conform Teoriei Programelor, acest lucru se întâmplă în modul următor. Sistemul Vieții percepe necesitatea apariției sau modificării unei funcții (masticția în cazul nostru) care ar avantaja membrii speciei și creează programul care va genera în timp un nou organ împreună cu programul lui de funcționare, integrat cu restul programelor organismului respectiv. Sau, în cazul lipsei exercitării funcției respectivului organ, modifică programul speciei, micșorând organele respective pentru ca indivizii să consume mai puține resurse cu ele (suprimarea unor dinți la ierbivore). Acest lucru nu se întâmplă imediat, se întâmplă în timp, pe parcursul multor generații care parcurg mai multe cicluri de evoluție. Prin simple mutații genetice aleatoare nu s-ar putea obține un organ funcțional, integrat cu restul organismului (cu sistemul circulator, cu sistemul nervos, cu sistemul locomotor etc.); este nevoie de mult mai mult, și anume de un program suplimentar de creștere, care să realizeze integrat aceste deziderate.

Marea majoritate a animalelor, dacă își pierd un membru, rămân cu un handicap care le poate costa viața, nemaifiind în stare să fugă. Nu și salamandra. Salamandra are încă la îndemână programul de creștere al membrilor sau al cozii.

Odată pierdute, le poate genera din nou. Omul deține și el, până la un punct, capacitatea de a-și regenera țesuturile rănite. Trebuie să remarcăm că procesul de vindecare a țesuturilor nu este unul conștient; organismul știe singur ce are de făcut. La fel se întâmplă lucrurile și în cazul salamandrei.

Am scris Teoria Programelor și în ideea de a sistematiza, structura și chiar coda în viitor, acolo unde se poate, componente ale Sistemului Vieții și ale organismelor care îl alcătuiesc. Nu putem progresa foarte mult dacă nu încercăm să completăm cât mai multe din necunoscutele de astăzi sau dacă suntem dispuși să trecem cu vederea inexistența unor răspunsuri la întrebări simple.

Considerăm că pentru medicină trebuie creat un limbaj nou de descriere a componentelor organismelor noastre, care să lase loc posibilității de a mapa și coda toate organele corelate împreună cu programele lor de funcționare într-un mod vizual și funcțional, ușor de înțeles.

Limbajul academic actual, chiar dacă conține o mulțime de termeni medicali, este mult prea descriptiv și nu are granularitatea necesară adresării tuturor detaliilor. Trebuie să ne gândim că, dacă este greu de înțeles și de învățat acum, când nu avem încă descrise procesele cuantice aferente funcționării celulelor, atunci va fi și mai greu.

Trebuie să ținem cont că funcțiile organelor, din punct de vedere ingineresc, sunt realizate prin intermediul

programelor de funcționare ale acestor organe, programe care pot fi simulate cu tehnologia de astăzi la un nivel acceptabil de detaliu. Relația **Funcție – Program de Funcționare** este foarte importantă în contextul Teoriei Programelor, pentru că enunță existența unor programe de funcționare atașate organelor, cu ajutorul cărora acestea realizează anumite funcții în organism. Nicio funcție din organism sau din afara lui nu se realizează fără existența unui program care să faciliteze efectuarea ei.

Un exemplu de funcție realizată de un program de funcționare, ușor de înțeles, poate fi centrala termică care realizează funcția de încălzire. Această funcție este realizată, de fapt, de către un program, de către componentele centralei termice și de mai mulți senzori.

În principiu, atunci când temperatura din casă scade sub temperatura setată la termostat, placa electronică a centralei sesizează acest lucru și încearcă să pornească centrala pentru a produce mai multă căldură. În acest scop, deschide gradual vana de gaz; dacă senzorul de gaz sesizează că există gaz, pornește ventilatorul care realizează amestecul aer-gaz, care va arde; dacă ventilatorul atinge o anumită turație, placa electronică produce scânteie la electrozi pentru a iniția arderea; dacă senzorul de ionizare din camera de ardere funcționează corect, gazul continuă să ardă și să încălzească agentul termic prin intermediul schimbătorului de căldură. Apa caldă produsă va fi trimisă, cu ajutorul unei pompe, prin țevi, la calorifere.